

Communication in snowsport

Team Based Learning

Háttér a Norvég síoktatásról

1952-ben alapították a Den Norske Skiskole (DNS) szövetséget, fő célja a sokoldalú síelés iránti érdeklődés terjesztése.

A norvég csapat **A kommunikáció a havas sportokban** címmel tartott előadást és workshopot.

Előadás

A norvégok gyorsan bemutatták, hogy milyen szintek vannak az oktató képzésükben, majd hamar rátértek arra, hogy miben változtak meg azoknak a kommunikációs szokásaik, akik a képzéseikre ma jelentkeznek.

“ Evolution” of Students néven összehasonlítást mutattak be arról, hogy milyenek voltak az előző generációk és a mostani tanítványok kommunikációs szokásai.

Meghatározott önéletrajzok	Információ halmazok
Olvasási, értelmezési készségek	Kereső készségek
Analóg	Digitál
“Türelmes” Lassabb	“Türelmetlen” dinamikusabb
Elfogadó	Kérdező, Kritikus
Elnyelő	Információk közvetítése

A tanítványok kommunikációja a tudásuk minőségével és az információk beszerzésének módjával is megváltozott. Eddig az oktató növendékek főleg az őket oktató, vezető kiképzők tudására hagyatkoztak, míg manapság sokkal inkább egy kombinált tudásról beszélhetünk. Felvetődik a kérdést, hogy a síelésben hogyan lehet bevezetni az aktív tanulás gondolatát.

Erre reagálva alkották meg a **Team Based Learning** (TBL) kommunikációs metódust, ami nem egy ember tudására alapszik, hanem a csapat összes tagjának a meglévő tapasztalataira amitől, így mindenki aktív részesévé válik az oktatásnak. Nem passzív hallgatók, hanem tevékenyen gondolkodó, a probléma megoldására összpontosító oktatók válnak belőlük már a képzésük során.

A gyakorlatban ez úgy néz ki, hogy az oktató hallgatók egy csoportba összeállnak, melynek nincs vezető oktatója, csak feladatot kapnak, amit együtt kell megoldaniuk és közösen kell gondolkodniuk egy-egy probléma felvetésében.

Ennek a következménye az lesz, hogy a tagok együtt fogadják el az ismeretet, mégis különálló tudást szereznek a sí technikáról és egy síelő elemzéséről.

A kevesebb (passzív) instrukció tehát aktív, elmélyült tanulást eredményez. A tagok egymástól tanulnak, ami folytán létrejön egy párbeszéd a csoporton belül, és a különböző csoportok között is, mely megerősítheti vagy elvetheti, indokolhatja a csoport döntését.

A kommunikáció így három részre bomlik: Figyelem, dekódolás és válaszolás.

Workshop

A terep gyakorlaton csoportokba váltunk szét és kaptunk egy kártyát, amin két feladat volt feltüntetve, alatta négy lehetséges válasszal.

- Melyik a leoptimálisabb a dinamika fejlesztése szempontjából?

1. Páros botozás
2. Terhelés váltás az ív belső sín

3. A kislábujj megterhelése a bekormányzásnál majd a saroké a kikormányzásnál

4. Ívlépés

• Melyek a legalkalmasabb az élhelyzet kialakításához

1. Svájci kereszt

2. Ív belső sarok felemelése kanyarodás közben

3. karcolt ívlépés

4. Pedál mozdulat- terhelés mentesítés az ív belső sín

A 4-4 gyakorlatot végig gyakoroltuk és elemeztük a csoport tagjaival. Az én csoportomban voltak amerikaiak, csehek, egy osztrák lány és koreaiak rajtam kívül.

A csoport dinamika meglepően jól működött, valóban mindenki aktívan részt vett a feladatok értelmezésében. Elgondolkodtató vélemények hangzottak el és sokkal mélyebben megmaradtak az ott tapasztaltak pusztán abból adódóan, hogy egyéni véleményt kellett formálni valamiről.

Az egyik csoport társam mesélte, hogy ez a kommunikációs mód egy francia kutatáson alapszik. Két csoportot hasonlítottak össze, az egyik oktatóval tanult, a másik pedig oktató nélkül, közös gondolkodással jutott el a tanulás folyamatához. Az oktatóval rendelkező csoport nagyon gyorsan és látványosan fejlődött, míg a másik csapat lassabb eredményt produkált. Ám egy ponton az oktatóval rendelkező csapat megrekedt, fejlődést nem mutatott tovább, míg a másik csapat ha lassabban is képződött de hosszabbtávú és elmélyültebb tudást szerzett.

Összegzés

Rendkívül izgalmas volt részt venni ezen a workshopon és előadáson.

Kulturális adottságainkból fakadóan kezdetben ódszkodtam résztvenni egy ennyire közvetlen és személyes csapatmunkában, ám meglepően tapasztaltam, hogy az ember mennyire a feladat megértésére és megoldására koncentrálni. Továbbá arra, hogy egyéni féleményt alkosson a felvetett kérdéssel kapcsolatban.

Emellett azokkal az emberekkel, akikkel végig csináltuk ezt a 1,5 órát egészen különös közvetlen kapcsolat alakult ki.

